

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (teine koda)

29. oktoober 2004^{*}

Kohtuasjas C-360/02 P,

mille esemeks on Euroopa Ühenduste Kohtu põhikirja artikli 49 alusel 2. oktoobril 2002 esitatud apellatsioonkaebus,

Carlo Ripa di Meana, endine Euroopa Parlamendi saadik, elukoht Montecastello di Vibio (Itaalia), esindajad: advokaadid W. Viscardini ja G. Donà,

hageja,

teine menetlusosaline:

Euroopa Parlament, esindajad: A. Caiola ja G. Ricci, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimese astme menetluses,

^{*} Kohtumenetluse keel: itaalia.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans (ettekandja), kohtunikud
C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris ja J. Klučka,

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: R. Grass,

olles ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on andnud käesoleva

määruse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub C. Ripa di Meana tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2002. aasta määruse kohtuasjas T-127/01: Ripa di Meana v. parlament, EKL 2002, lk II-3005 (edaspidi „vaidlustatud määrus”), millega Esimese Astme Kohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata hageja tühistamishagi Euroopa Parlamendi 26. märtsi 2001. aasta otsuse suhtes, millega peatati talle vanaduspensioni maksmine seoses tema valimisega Umbria regionaalnõukogu (Itaalia) liikmeks.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

- 2 Kuna puudub kõigi Euroopa Parlamendi saadikute jaoks ühtne ühenduse pensionikord, võttis parlamendi juhatus 24. ja 25. mail 1982 vastu vanaduspensioni esialgse korra kõigi nende Euroopa Parlamendi saadikute jaoks, kelle päritoluriigi ametiasutused ei ole Euroopa Parlamendi liikmetele pensionikorda ette näinud (edaspidi „vanaduspensioni esialgne kord”). See kord, mis kehtib ka juhtudel, kus ettenähtud pensioni suurus ja/või tingimused ei ole samad, mis selle liikmesriigi parlamendi saadikul, kus saadik Euroopa Parlamenti valiti, on sätestatud Euroopa Parlamendi saadikute kulusid ja hüvitisi puudutava korra III lisas (edaspidi „kulude ja hüvitiste kord”).
- 3 Käesoleva kohtuasja asjaolude ilmnemise ajal kehtinud kulude ja hüvitiste korra redaktsiooni III lisa (edaspidi „III lisa”) sätestas muu hulgas järgmist:

„Artikkel 1

1. Igal Euroopa Parlamendi liikmel on õigus vanaduspensionile.

2. Seni, kuni ühenduse tasandil pole kehtestatud lõplikku pensionikorda kõigi Euroopa Parlamendi liikmete jaoks, makstakse asjaomase saadiku taotlusel ühenduse eelarvest Euroopa Parlamendi eelarveosast talle esialgset pensioni.

Artikkel 2

1. Esialgse pensioni suurus ja tingimused on identsed selle pensioniga, mida saavad selle liikmesriigi parlamendi alamkoja liikmed, kus asjaomane saadik on Euroopa Parlamenti valitud.

2. Iga liige, kelle suhtes kuulub kohaldamisele artikli 1 lõige 2, maksab ühenduse eelarvesse sissemakse, mis arvutatakse viisil, mille järgi maksab ta kokku sama summa, mille maksab selle liikmesriigi parlamendi alamkoja liige, kus asjaomane saadik Euroopa Parlamenti valiti.

[...]

Artikkel 4

Pensioni summa arvutamisel võib liikmesriigi parlamendi liikmena töötatud aastad liita Euroopa Parlamendi liikmena töötatud aastatele. Topeltmandaadiga töötatud aastad lähevad arvesse ühekordselt.”

Liikmesriigi õigusnormid

- 4 Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati (määrus Itaalia parlamendi alamkoja liikmetele makstavate eluaegsete toetuste kohta, edaspidi „määrus eluaegsete toetuste kohta”) artikli 12 lõige 1 sätestab:

„Kui parlamendisaadik, kelle mandaat on lõppenud, valitakse tagasi Itaalia parlamenti või Euroopa Parlamenti või valitakse regionaalnõukogu liikmeks, peatatakse talle eluaegse toetuse maksmine mandaadi kestuse ajaks.”

Vaidluse aluseks olevad asjaolud ja menetlus Esimese Astme Kohtus

- 5 Itaalia kodanik C. Ripa di Meana oli Euroopa Parlamendi saadik parlamendi ametiaegadel 1979–1984 ja 1994–1999.
- 6 Hageja valimise järel Umbria regionaalnõukogu liikmeks saatis parlamendiliikmete finantsasjade osakonna juhataja talle 26. jaanuaril 2001 kirja, milles teatati, et talle kui endisele Euroopa Parlamendi liikmele peatatakse pensioni maksmine regionaalnõukogu liikme mandaadi kestuse ajaks (edaspidi „26. jaanuari 2001. aasta kiri”). Selles kirjas, mille hageja sai kätte 31. jaanuaril 2001, öeldakse järgmist:

„Juhin Teie tähelepanu Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati artikli 12 sätetele (koopia kirjale lisatud), mida kohaldatakse analoogia alusel Itaalias Euroopa Parlamenti valitud saadikutele makstavale pensionile ning mis näeb ette pensioni maksmise peatamise liikmesriigi parlamendi või Euroopa Parlamendi või regionaalnõukogu saadikumandaadi teostamise ajaks.

Finantsasjade osakonnale on teatavaks saanud, et Te olete valitud regionaalkomitee liikmeks ning seetõttu oleme kohustatud peatama Teie õiguse parlamendisaadiku pensionile.

Teile alusetult makstud pensionisumma arvutamiseks palume Teil teatada kuupäev, mil Teid regionaalnõukogusse valiti.”

- 7 C. Ripa di Meana väljendas 15. märtsi 2001. aasta kirjas üllatust Euroopa Parlamendi kava suhtes peatada talle pensioni maksmine tema valimise tõttu regionaalnõukogusse ning esitas põhjused, miks eluaegsete toetuste määrus analoogia alusel tema suhtes väidetavalt kohaldamisele ei kuulu, ning vastuseks sellele kirjale saatis Euroopa Parlament hagejale 26. märtsil 2001 uue kirja (edaspidi „26. märtsi 2001. aasta kiri”), milles öeldi järgmist:

„Vastuseks Teie eespool viidatud kirjale, milles Te väljendasite üllatust Teile Euroopa Parlamendi endise saadiku pensioni maksmise peatamise suhtes seoses Teie valimisega regionaalnõukogusse, kinnitan Teile, et see otsus on kooskõlas Camera [Itaalia parlamendi alamkoda] määruse artikli 12 lõikega 1 ja Camera praktikaga.

Nõustun, et Camera määruse olemasolev tekst on ebatäielik. Pensioni maksmise peatamise osas on see küll täielik, kuid ebatäielik on õiguste taastamise osa seoses regionaalnõukogu saadiku tegevusega.

Igal juhul on poliitilise organi poolt sätestatud normid, mille eesmärk on vältida ühele isikule parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme pensioni ja parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme palga samaaegset maksmist, piisavalt selged ning seetõttu palume Teil nii kiiresti kui võimalik teatada kuupäev, mil Teid regionaalnõukogusse valiti.

Teile teadmiseks veel nii palju, et vahepealsel ajal on Teile pensioni maksmine peatatud.”

- 8 Nendel asjaoludel esitas C. Ripa di Meana 12. juunil 2001 Esimese Astme Kohtule hagiavalduse, milles ta palub eelkõige tühistada 26. märtsi 2001. aasta kiri osas, milles see sisaldab Euroopa Parlamendi otsust peatada talle pensioni maksmine seoses tema valimisega Umbria regionaalnõukogu liikmeks.
- 9 Esimese Astme Kohtu kantseleisse 27. juulil 2001 saabunud dokumendis väidab Euroopa Parlament, et vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõikele 1 on nimetatud hagi vastuvõetamatu ning sama kinnitas ka Esimese Astme Kohus oma määruses peale seda, kui oli palunud pooltel vastata kirjalikult teatud küsimustele.

Vaidlustatud määrus

- 10 Esimese Astme Kohtu otsus hagi läbivaatamata jätmise kohta põhineb kahel sisulisel kaalutlusel.
- 11 Vaidlustatud määruse punktis 25 märkis Esimese Astme Kohus, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale saab EÜ artikli 230 tähenduses esitada tühistamis-hagi selliste aktide ja otsuste suhtes, mis tekitavad hagejale kohustuslikke õiguslikke tagajärgi, mõjutades tema huve ja muutes tema õiguslikku seisundit, ning et selliste

tagajärgede olemasolu väljaselgitamiseks tuleb uurida akti sisu; nimetatud määruse punktis 29 leidis Esimese Astme Kohus esiteks, et „kahtlemata on Euroopa Parlamendi 26. jaanuari 2001. aasta otsus akt, mis mõjutas otseselt ja isiklikult hageja õiguslikku seisundit ning mida saab vaidlustada”.

- 12 Sellist järeldust põhjendas Esimese Astme Kohus esiteks 26. jaanuari 2001. aasta kirjas sõnastusega, millega väljendati ühemõtteliselt, et Euroopa Parlament otsustas seoses hageja valimisega regionaalnõukogu liikmeks peatada tema õiguse saada pensioni (vaidlustatud määruse punktid 26 ja 27) ning teiseks Euroopa Parlamendi vastusega Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele, millest selgub, et otsus peatada C. Ripa di Meanale pensioni maksmine täideti 26. jaanuari 2001. aasta kirja saatmisele järgneval kuul, st veebruaris 2001. Esimese Astme Kohus osutab selles osas asjaolule, et hageja poolt Esimese Astme Kohtule esitatud 1. märtsi 2001 kuupäeva kandvast kontoväljavõttest selgub, et 2001. aasta veebruarikuu eest ei ole pensioni tema arvele üle kantud, kuna peale 2001. aasta jaanuarikuu pensioni väljamaksmist 26. jaanuaril 2001 ei saa ta enam Euroopa Parlamendi endise liikme pensioni (sama määruse punkt 28).
- 13 Kuna Esimese Astme Kohus tuvastas, et C. Ripa di Meana ei vaidlustanud 26. jaanuari 2001. aasta kirja, analüüsis ta järgnevalt 26. märtsi 2001. aasta kirja. Selle kohta leidis Esimese Astme Kohus eelkõige järgnevat:

„31 [...] tuleb märkida, et 26. märtsi 2001. aasta kirjas ütles parlament üksnes, et [eluaegsete toetuste] määrus on teatud punktides ebatäpne, kuid normid, mille eesmärk on vältida parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme pensioni ja parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme palga samaaegset maksmist, on piisavalt selged, ning et 26. jaanuari 2001. aasta otsus on Itaalia praktikaga kooskõlas. Õiges kontekstis vaadatuna ei saa neid lauseid käsitleda sellistena,

mis tõestaks, et 26. jaanuari 2001. aasta kirjaga hagejale teatavaks tehtud otsus peatada talle pensioni maksmine, oleks uuesti läbi vaadatud. Neid tuleb tõlgendada viisil, mille kohaselt on Euroopa Parlamendi otsuse põhjused jäänud muutumatuks. Kirjas viitab Euroopa Parlament üksnes 26. jaanuari 2001. aasta otsusega kohaldatud normi mõttele ning osundatakse asjaolule, et selline otsus on Itaalia praktikaga kooskõlas, kuid juba varem esitatud põhjendustesse ei tehta ühtegi muudatust.

32 Lisaks sellele ei tähenda 26. märtsi 2001. aasta kirjaga hagejale tema pensioni maksmise peatamisest vahepealse aja jooksul teatamine uut asjaolu, mis muudaks nimetatud kirja uueks ebasoodsaks otsuseks. Sellise teabe edastamine on vaid osa olemasoleva otsuse, s.o 26. jaanuari 2001. aasta otsuse täideviimisest.”

14 Sellest tulenevalt leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud määruse punktis 33, et 26. märtsi 2001. aasta kirjaga üksnes korratakse 26. jaanuari 2001. aasta otsust. Kuna viimast ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vaidlustatud, tuleb hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta ning mõista kohtukulud välja C. Ripa di Meanalt.

Apellatsioonkaebus

15 Apellatsioonkaebuses palub C. Ripa di Meana Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud määrus, tunnistada tema hagi Esimese Astme Kohtus vastuvõetavaks, saata kohtuasi otsustamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse ja mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

- 16 C. Ripa di Meana esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet. Neis käsitleb ta esiteks menetlusnormide rikkumist „Esimese Astme Kohtus, mis kahjustab hageja huve”, teiseks kaitseõiguste rikkumist, kolmandaks 26. jaanuari ja 26. märtsi 2001. aasta kirjade ekslikku õiguslikku hindamist ja kinnitavaid akte puudutava ühenduse kohtupraktika ebaõiget kohaldamist ning viimasena vabandatavate eksimustega seotud ühenduse kohtupraktika ebaõiget kohaldamist.
- 17 Euroopa Parlament taotleb apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbivaatamata jätmist või vähemalt põhjendamatu tõttu rahuldamata jätmist ning kõigi kohtukulude väljamõistmist hagejalt.
- 18 Lisaks tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 119 võib Euroopa Kohus suulist menetlust avamata pärast kohtujuristi ära kuulamist mis tahes ajal jätta apellatsioonkaebuse põhjastatud määrusega läbi vaatamata, kui see on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt põhjendamatu.

Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

- 19 Kostja vastuses tugineb Euroopa Parlament lisaks eelnimetatule ka apellatsioonkaebuse vastuvõetamatusele. Ta väidab selle kohta, et kuna hageja kohtudokumentide kättetoimetamise aadress ei asu Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 2 esimese lõigu tähenduses Luxembourgis ja kuna vastavalt kodukorra artikli 100 lõike 2 esimesele lõigule ei kuulu Esimese Astme Kohtu otsused ja määrused nende menetlusedokumentide hulka, mida võib nende adressaadile saata faksi või muu tehnilise sidevahendi teel, isegi kui hageja on nimetanud artikli 44 lõike 2 teise lõigu

alusel sellise kättetoimetamisviisi valinud, siis saab käesoleval juhul kohaldada ainult nimetatud sätte kolmandat lõiku, mille kohaselt loetakse kättetoimetamine nõuetekohaselt sooritatuks, kui tähtkiri postitatakse Esimese Astme Kohtu asukoha postkontoris.

- 20 Kuna käesoleval juhul postitati vaidlustatud määrus Luxembourgis postkontoris 17. juulil 2002 ja lisaks selgub toimikust, et vastupidiselt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 100 lõike 2 teises lõigus sätestatule ei teatanud kohtukants lei hagejale faksi või muu tehnilise sidevahendi teel kõnealuse määruse postitamisest, siis sellest tulenevalt lõppes apellatsioonkaebuse esitamise tähtaeg kättetoimetamise aega arvestades 27. septembril 2002. Kuna apellatsioonkaebus esitati 2. oktoobril 2002, siis tehti seda pärast tähtaja lõppu ning tuleks sellest tulenevalt vastu võetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.
- 21 Euroopa Parlamendi väide, mille kohaselt kohaldub käesoleval juhul Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 2 kolmas lõik, tuleb kohe alguses tagasi lükata. Selle sätte sõnastusest selgub, et kõik menetlusega seotud kohtudokumentid toimetatakse asjaomasele poolele kätte tema esindajale või advokaadile adresseeritud tähtkirjaga, „kui hagiavaldus ei vasta [nimetatud artikli 44 lõike 2] esimeses ja teises lõigus esitatud nõuetele”, mis sätestavad vastavalt, et hagiavalduses märgitakse Esimese Astme Kohtu asukohas olev kohtudokumentide kättetoimetamise aadress ja lisaks või alternatiivina hageja advokaadi või esindaja nõusolek dokumentide kättetoimetamise kohta faksi või muu tehnilise sidevahendi teel. Käesolevas kohtuasjas on kindel, et C. Ripa di Meana hagiavaldus vastab sätestatud nõuetele, kuna tema esindajad on andnud nõusoleku menetluskärdokumentide kättetoimetamiseks faksi või elektronposti teel. Seetõttu artikli 44 lõike 2 kolmas lõige kohaldamisele ei kuulu.

- 22 Nagu Euroopa Parlament kostja vastuses õigesti väidab, siis juhul kui adressaat ei ole teatanud kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi, toimetatakse vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 100 lõikele 2 — erandina eelmises punktis viidatud normist — Esimese Astme Kohtu otsused ja määrused siiski hageja aadressile nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud viisil, st saates asjaomase kohtuotsuse või määruse tõestatud koopia tähtkirjaga koos vastuvõtuteatisega posti teel või toimetades selle koopia kviitungi vastu isiklikult kätte ja teatades talle kohtukantselei poolt dokumentide saatmisest faksi või muu tehnilise sidevahendi teel.
- 23 Siiski ei saa sellest järeldada, et kui kohtukantselei ei ole dokumentide saatmisest teatanud, kaotab C. Ripa di Meana võimaluse esitada apellatsioonkaebus ning automaatselt kohalduks Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 2 kolmas lõik. Esiteks, nagu on ka käesoleva määruse punktis 21 märgitud, kohaldatakse seda lõiku ainult juhul, kui hageja ei ole teatanud Luxembourgis asuvat kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi ja/või hageja advokaadi või esindaja nõusolekust toimetada dokumendid talle faksi või muu tehnilise sidevahendi teel, ning käesolevas kohtuasjas see ilmselgelt nii ei ole. Teiseks, vastavalt nimetatud kodukorra artikli 100 lõike 2 teisele lõigule loetakse kohtukantselei poolt tähtkirjaga saatmisel dokumendid adressaadile nõuetekohaselt kättetoimetatuks kümnendal päeval pärast tähtkirja postitamist Esimese Astme Kohtu asukoha postkontoris, välja arvatud juhul, kui vastuvõtuteatisest nähtub, et kiri saadi kätte muul kuupäeval või kui adressaat teatab kohtusekretärile kolme nädala jooksul pärast seda, kui teda on faksi või muu tehnilise sidevahendi teel teavitatud, et kättetoimetatav dokument ei ole tema kätte jõudnud.
- 24 Kuna käesoleval juhul on selge, et C. Ripa di Meana sai vaidlustatud määruse kätte 22. juulil 2002, s.o viis päeva pärast nimetatud määruse tähtkirjana postitamist Luxembourgi postkontoris, ning käesoleva kohtuasja algatamise avaldus saabus Euroopa Kohtu kantseleisse faksi teel 2. oktoobril 2002 ja selle originaal saabus

kohtukantseleisse vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 37 lõikele 6 hiljemalt 10 päeva pärast faksi saabumist, järeldeb sellest, et käesolev apellatsioonkaebus on vastuvõetav.

- 25 Seetõttu on Euroopa Parlament vastuvõetamatuse vastuväite rajanud Esimese Astme Kohtu kodukorra sätete ekslikule tõlgendusele ning see tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Apellatsioonkaebuse põhjendatus

Esimene väide

- 26 Esimeses väites heidab C. Ripa di Meana Esimese Astme Kohtule ette, et viimane on rikkunud menetlusnorme, leides vaidlustatud määruse punktis 12, et pooled on ettenähtud aja jooksul nõuetekohaselt kirjalikult vastanud Esimese Astme Kohtu küsimustele, kuigi Euroopa Parlament vastas esitatud küsimustest ainult ühele. C. Ripa di Meana väitel on sellise rikkumisega oluliselt kahjustatud tema huve, kuna Esimese Astme Kohus võttis oma otsuse aluseks Euroopa Parlamendi puuduliku vastuse, mistõttu kohus ajas segi kuupäeva, millal Euroopa Parlament teatas hagejale otsusest peatada talle pensioni maksmine, kuupäevaga, millal teatati hagejale pensioni maksmise peatamisest. Tulenevalt nii sellest, et Esimese Astme Kohus pidas vajalikuks esitada pooltele kirjalikud küsimused kui ka nende küsimuste sõnastusest, on ilmne, et Esimese Astme Kohus pidas nende eristamist oluliseks.

- 27 Selles osas tuleb kohe alguses ümber lükata hageja oletus, mille kohaselt oli Esimese Astme Kohtu jaoks 26. jaanuari 2001. aasta kirja otsusena käsitlemisel tekkinud kahtluste lahendamise jaoks määravaks asjaolu, et Esimese Astme Kohus pidas vajalikuks esitada pooltele kirjalikud küsimused, ja nende küsimuste sõnastus.
- 28 Nagu selgub Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklist 49, kuulub otsus esitada kohtuasja pooltele kirjalikke küsimusi Esimese Astme Kohtu otsustuspädevusse, mille kohaselt võib ta igas menetluse staadiumis ette näha kodukorra artiklites 64 ja 65 sätestatud menetlust korraldava meetme või uurimistoimingu. Sellise kaalutlusõiguse kasutamine ei too aga kohtuasja lahendamise osas automaatselt kaasa ühtegi tagajärge ja Esimese Astme Kohus on vaba hindama omal äranägemisel, millise tähtsuse ta erinevatele esitatud või kogutud asjaoludele ja tõenditele omistab.
- 29 Mis puudutab hageja argumenti, et Esimese Astme Kohus on rikkunud menetlusnorme, leides, et pooled on nõuetekohaselt vastanud Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele, vaatamata asjaolule, et Euroopa Parlament vastas ainult ühele esitatud küsimustest, siis tuleb märkida, et Euroopa Kohus ei ole pädev apellatsioonkaebuse menetlemise raames otsustama asjaolude ja tõendite hindamise üle Esimese Astme Kohtus, välja arvatud juhul, kui see instants on tõendeid ilmselgelt moonutanud (vt selle kohta eelkõige 11. novembri 2003. aasta määrus kohtuasjas C-488/01 P: Martinez v. parlament, EKL 2003, lk I-13355, punkt 53, ja 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-470/00 P: parlament v. Ripa di Meana jt, EKL 2004, lk I-4167, punkt 40). Käesolevas kohtuasjas ei viita toimikus miski sellisele moonutamisele.
- 30 Esiteks kinnitas Euroopa Parlament Esimese Astme Kohtu kirjalikele küsimustele vastates, et otsus peatada C. Ripa di Meanale pensioni maksmine kuulus „kohe täitmisele” ning pärast 26. jaanuari 2001 pensioni enam ei makstud.

- 31 Teiseks, isegi kui Euroopa Parlamendi vastus on hagejale pensioni maksmise tegelikust peatamisest teatamise osas puudulik, ei ole see vastus ainus asjaolu, millele Esimese Astme Kohus hagi vastuvõetavuse üle otsustamisel tugines. Esimese Astme Kohus võttis arvesse ka C. Ripa di Meana vastust ning samuti, nagu selgub vaidlustatud määruse punktist 28, hageja konto väljavõtet 1. märtsist 2001, mille viimane kohtule esitas ning millest nähtub selgelt, et hageja arvele ei ole Euroopa Parlamendi endise saadiku pensioni veebruarikuu summat üle kantud.
- 32 Neil asjaoludel tuleb ümber lükata hageja argumendid, mille kohaselt Esimese Astme Kohus tegi oma otsuse Euroopa Parlamendile esitatud kirjalikele küsimustele antud puuduliku vastuse alusel.
- 33 Seetõttu tuleb esimene väide ilmselge põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Teine väide

- 34 Kahest osast koosnevas teises väites väidab C. Ripa di Meana, et rikutud on tema kaitseõigusi, kuna esiteks tegi Esimese Astme Kohus otsuse üksnes Euroopa Parlamendi poolt tõstatatud vastuvõetamatuse vastuväite alusel, andmata pooltele võimalust esitada täiendavaid kirjalikke märkusi ja avamata suulist menetlust, ning teiseks ei võtnud Esimese Astme Kohus arvesse hageja vastuseid kohtu esitatud küsimustele. Täpsemalt heidab C. Ripa di Meana selles osas Esimese Astme Kohtule

ette, et viimane eiras asjaolu, et tõsise nägemisprobleemi tõttu ja selle tõttu, et ta viibis Montecastello di Vibio elukohas tervist parandamas, sai ta tema Rooma aadressile saadetud kontoväljavõttest teada alles sama aasta aprilli alguses.

- 35 Mis puudutab selle väite esimest osa, siis tuleb kõigepealt märkida, et vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõigetele 1–3, kui pool taotleb Esimese Astme Kohtult otsustamist esitatud vastuväite või menetlusküsimuse üle, mis ei ole kohtuvaidluse sisuks, määrab Esimese Astme Kohtu president tähtaja, mille jooksul vastaspool võib kirjalikult esitada omapoolsed väited ja nõuded, ning taotluse edasine menetlus on suuline, kui Esimese Astme Kohus ei otsusta teisiti. Sellest sättest ilmneb selgelt, et Esimese Astme Kohus ei ole kohustatud istungit korraldama. Seetõttu oli Esimese Astme Kohtul õigus käesoleval juhul teha Euroopa Parlamendi poolt tõstatatud vastuväite kohta otsus ilma suulist menetlust avamata, kuna ta hindas toimikus sisalduvaid andmeid otsuse tegemiseks piisavateks, eelkõige vastuseid kirjalikele küsimustele, mida Esimese Astme Kohus pidas vajalikuks pooltele esitada.
- 36 Teiseks, hageja kaebust selle kohta, et rikutud on võistlevuse põhimõtet, kuna talle ei antud võimalust esitada oma seisukoht Euroopa Parlamendi vastuste suhtes Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele, ei saa käesoleval juhul vastuvõetavaks pidada. Jättes kõrvale erinevate poolte erinevad vastused küsimusele, kas C. Ripa di Meanal oli võimalus esitada Esimese Astme Kohtus vastuväiteid viimase poolt Euroopa Parlamendile esitatud küsimustele antud vastuste suhtes, ei oleks võistlevuse põhimõtte rikkumine igal juhul saanud muuta kohtasja lahendust. Tegelikult, nagu selgub ka vaidlustatud määruse punktist 28, tugines Esimese Astme Kohus oma hinnangutes poolte vastustele tema esitatud küsimustele ainult osas, milles neist selgub, et Euroopa Parlament täitis oma 26. jaanuari 2001. aasta otsuse kohe. Seevastu küsimust, millal sai C. Ripa di Meana tegelikult teada talle pensioni maksmise peatamisest, ei ole vaidlustatud määruse põhjendustes arvesse võetud.

- 37 Neil asjaoludel tuleb kaebus võistlevuse põhimõtte rikkumise kohta tagasi lükata, kuna see ei ole asjakohane.
- 38 Seega tuleb see teise väite esimene osa põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 39 Mis puudutab teise väite teist osa, mille kohaselt jättis Esimese Astme Kohus arvesse võtmata asjaolu, et hageja tervislik seisund ei võimaldanud tal tema 1. märtsi 2001. aasta konto väljavõttega enne sama aasta aprilli tutvuda, siis see on suures osas neljanda väitega seotud ning seda tuleb analüüsida koos viimasega.

Kolmas väide

- 40 Kolmandas väites vaidlustab C. Ripa di Meana Esimese Astme Kohtu antud eksliku õigusliku hinnangu 26. jaanuari ja 26. märtsi 2001. aasta kirjadele.
- 41 26. jaanuari 2001. aasta kirja osas vaidlustab C. Ripa di Meana selle liigitamise otsuseks, viidates esiteks selles kirjas Euroopa Parlamendi kasutatud üldistele terminitele ja teiseks asjaolule, et tema toimiku menetlemine ei olnud veel lõpule viidud, kuna selle tarvis pidi ta esitama täiendavat teavet tema valimise kohta Umbria regionaalnõukogusse.

- 42 26. märtsi 2001. aasta kirja osas väidab C. Ripa di Meana, et see ei ole üksnes kordava tähendusega, kuna selles sisaldus 26. jaanuari kirjaga võrreldes mitu uut asjaolu ning kuna enne selle kirja koostamist hinnati uuesti hageja olukorda tema 15. märtsil 2001 Euroopa Parlamendile saadetud kirja alusel.
- 43 Sellega seoses tuleb kohe alguses ümber lükata hageja väide, nagu ei saaks 26. jaanuari 2001. aasta kirja suhtes tühistamishagi esitada, kuna see on pelgalt esialgne kiri. Õiguslikku viga tegemata järeldas Esimese Astme Kohus, et nii kirja sõnastusest, mis on ära toodud käesoleva määruse punktis 6, kui ka selles sisalduvatest põhjendustest nähtub, et Euroopa Parlament otsustas peatada hagejale pensioni maksmise tema valimise tõttu Umbria regionaalnõukogu liikmeks ning et täiendavat teavet paluti C. Ripa di Meanal esitada üksnes selleks, et arvutada pensioni summa, mida talle alates tema valimisest Umbria regionaalnõukogu liikmeks oli alusetult makstud.
- 44 Mis puudutab hageja väidet, et Esimese Astme Kohus oleks pidanud tema hagi vastuvõetavaks tunnistama, kuna 26. märtsi 2001. aasta kiri ei ole üksnes kordava tähendusega akt, siis on kindel, et ükski C. Ripa di Meana esitatud põhjendus selle väite toetuseks ei anna alust seada Esimese Astme Kohtu vastavat järeldust kahtluse alla.
- 45 Lisaks sellele ei sisaldu Euroopa Parlamendi viidetes Itaalia parlamendi alamkoja praktikale ja poliitiliste organite eesmärgile vältida ühele isikule parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme pensioni ja parlamendisaadiku või regionaalnõukogu liikme palga samaaegset maksmist, ühtegi uut asjaolu võrreldes 26. jaanuari

2001. aasta kirjaga, kus selle esimestest ridadest alates juhitakse C. Ripa di Meana tähelepanu kirjale lisatud eluaegsete toetuste määruse artiklile 12, milles nähakse ette pensioni maksmise peatamine liikmesriigi või Euroopa parlamendisaadikuna või regionaalnõukogu saadikuna töötamise ajaks.

46 Hagejale tema pensioni maksmise reaalsest peatamisest teatamist tuleb muu hulgas lähtuvalt 26. märtsi 2001. aasta kirja sõnastusest käsitleda üksnes informatiivse teadaandena vastuseks hageja 15. märtsi 2001. aasta kirjale. Igal juhul ei saa sellist teadaannet käsitleda uue asjaoluna, võrreldes 26. jaanuari 2001. aasta kirjaga, milles Euroopa Parlament teatas hagejale ühemõtteliselt tema pensioni maksmise peatamisest.

47 Viimaks, mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt eelnes 26. märtsi 2001. aasta kirjale tema olukorra uus hindamine, kuna Euroopa Parlament tunnistas pärast hageja 15. märtsi 2001. aasta kirja, et Itaalia määrus eluaegsete toetuste kohta on puudulik, siis selline tunnistamine käib üksnes viite puudumise kohta regionaalnõukogu liikme mandaadile olukorras, kus selle mandaadi lõppemisel taastub õigus pensionile. Käesoleval juhul aga ei puuduta vaidlus pensioniõiguse taastumist, vaid selle peatamist seoses endise Euroopa parlamendisaadiku valimisega regionaalnõukogu liikmeks.

48 Eeltoodud asjaolusid arvestades tuleb kolmas väide ilmse põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Neljas väide

- 49 Neljandas väites, milles korratakse suures osas teise väite teises osas väljendatud etteheiteid, väidab C. Ripa di Meana teise võimalusena, et juhul kui Euroopa Kohus leiab, et 26. märtsi 2001. aasta kiri üksnes kordab varasemas kirjas väljendatud, siis peaks ta ikkagi tühistama vaidlustatud määruse põhjusel, et Esimese Astme Kohus ei ole kohaldanud vabandatava eksimusega seonduvat ühenduse kohtupraktikat. Selles osas leiab hageja, et käesoleval juhul on selle kohtupraktika kohaldamise eeldused täidetud, kuna esiteks jääb 26. jaanuari 2001. aasta kirjast esialgse kirja mulje ning kuna hageja eeldas heauskselt, et küsimus eluaegsete toetuste määruse artikli 12 analoogia alusel kohaldamise kohta tuleb arutamisele võistlevas menetluses. Teiseks ei võimaldanud hageja nägemisprobleemid tal 2001. aasta veebruari ja märtsi jooksul teostada vähimatki „visuaalset tegevust”, mistõttu sai ta alles 2001. aasta aprilli alguses teada tema 1. märtsi 2001. aasta kontoväljavõttest, millest selgub, et talle Euroopa Parlamendi endise saadiku pensioni maksmine on peatatud.
- 50 Selles osas tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib asjaomane isik erakorralistel asjaoludel tugineda vabandatavale eksimusele, et vältida tühistamishagi esitamiseks ettenähtud tähtaja möödumist, ning seda eelkõige juhul, kui vaidlusaluse akti andnud institutsiooni käitumine, kas üksi või määravas ulatuses, on ajanud segadusse heauskse asjaomase isiku, kes on piisavalt täitnud temalt üldjuhul nõutavat hoolsuskohustust (vt selle kohta eelkõige 15. detsembri 1994. aasta otsus kohtuasjas C-195/91 P: Bayer v. komisjon, EKL 1994, lk I-5619, punkt 26, ja 15. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-193/01 P: Pitsiorlas v. nõukogu ja Euroopa Keskpank, EKL 2003, lk I-4837, punkt 24). Käesolevas kohtuasjas on ilmne, et C. Ripa di Meana ei olnud taolises erakorralises olukorras ning ta ei saa tugineda eespool nimetatud kohtupraktikale, kuna käesoleval juhul ei ole täidetud ükski tingimus vabandatava eksimuse erandi kohaldamiseks.

- 51 Esiteks ei ole põhjendatud C. Ripa di Meana etteheited Euroopa Parlamendile, mille kohaselt ajas viimase käitumine teda 26. jaanuari 2001. aasta kirja olemuse suhtes segadusse, kuna, nagu märgitud ka käesoleva määruse punktis 43, ilmnevad selle kirja sõnastusest selgelt nii selle institutsiooni otsus peatada hagejale pensioni maksmine kui ka selle otsuse põhjendused.
- 52 Teiseks tekib Euroopa Kohtule esitatud toimiku materjalide põhjal kahtlusi, kas hageja on käesoleval juhul piisavalt täitnud temalt nõutavat hoolsuskohustust, sest kuigi ta tunnistas, et sai 26. jaanuari 2001. aasta kirja kätte 31. jaanuaril, reageeris ta sellele alles 15. märtsil 2001, saates Euroopa Parlamendile kirja, milles väljendas üllatust Euroopa Parlamendi otsuse suhtes peatada talle pensioni maksmine, ning alles sama aasta 12. juunil esitas ta Esimese Astme Kohtusse hagiavalduse.
- 53 C. Ripa di Meana argument, mille kohaselt ei olnud ta 2001. aasta veebruari- ja märtsikuu jooksul võimeline teostama vähimatki „visuaalset tegevust” ning sai 1. märtsi 2001. aasta konto väljavõttest teada alles sama aasta aprilli alguses, on vastuolus asjaoluga, et hageja ise saatis 15. märtsil 2001 Euroopa Parlamendile kirja ning see kuupäev jääb ajavahemikku, mil hageja ei olnud tema väitel tõsise nägemisprobleemi tõttu võimeline teostama „vähimatki visuaalset tegevust”.
- 54 Neil asjaoludel tuleb nii teise väite teine osa kui ka neljas väide põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.

- 55 Kuna kõik neli väidet, mille C. Ripa di Meana oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitas, on ilmselgelt põhjendamatud, tuleb kogu kaebus rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 56 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel, mida kohaldatakse kodukorra artikli 118 alusel ka menetluses olevate apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Euroopa Parlament on nõudnud C. Ripa di Meanalt kohtukulude hüvitamist ja viimane on kohtuvaidluse kaotanud, siis tuleb kohtukulud välja mõista C. Ripa di Meanalt.

Neil põhjustel Euroopa Kohus (teine koda) määrab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja C. Ripa di Meanalt.**

Allkirjad.